

[P. M. Dam.]

Det forekommer mig netop at være noget af det bedste og stærkeste ved den nye styrelsesordning, at man har undladt doktrinært på forhånd at bestemme administrationsformerne og i meget vid udstrækning har ladet det bero på de til det givne tidspunkt værende forhold og omstændigheder, hvorvidt administrationen af et bestemt fællesanliggende helt eller delvis bør bestrides af en af parterne. Man bør jo undgå dobbelt administration.

Når det fra modstandernes side er blevet kritiseret, at ikke blot administrationen er henlagt til den danske administration, rigsbudsmanden og socialministeren, men at også de for alders- og invaliderentyndere betydningsfulde afgørelser er i den grad unddraget det færøske landsstyre, at socialministeren kan omstøde afgørelser, som rigsbudsmanden og landsstyret er blevet enige om, er der grund til at fremhæve, at den ministeren tillagte myndighed ikke er til ugunst for alders- og invaliderentynderne, idet ministerens eventuelle indgriben eller ændring af en af rigsbudsmanden i samråd med landsstyret truffen afgørelse kun kan ske på foranledning — kære — af vedkommende alders- eller invaliderentynder selv.

De nye alders- og invaliderentelove samt den nye anordning for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. m. er betydningsfulde skridt til en fundamental forbedring af den sociale forsorg på Færøerne.

Tilbage står nu reformeringen af ulykkesforsikringen og sygeforsikringen samt indførelsen af en efter de færøske forhold afpasset arbejdsløshedsforsikring. Jeg føler mig overbevist om, at også disse problemer vil blive løst i den nærmeste fremtid, enten som fællesanliggender eller som særanliggender, så vi på Færøerne ikke længere på det sociale område kan siges at stå tilbage for vore brødrefolk i det øvrige Norden. Og da er meget vundet for den færøske arbejder- og fiskerbefolkning.

Jeg skal på det varmeste anbefale det høje ting at vedtage de foreliggende forslag til love for Færøerne om aldersrente og invaliderente.

Thorstein Petersen: Når jeg i dag tager ordet her i det høje folketing angående dette lovforslag, er det bl. a. for at udtrykke min store forbavelse over, at det overhovedet ikke er meddelt et eneste medlem af dette ting, hvorledes sagen er blevet behandlet i Færøernes lagting. Der foreligger fra Færøernes lagting en større betænkning — jeg

har den her — med udtalelser fra et mindretal, der dog ved sidste valg repræsenterede 45 pct. af den færøske befolkning, og et fuldstændigt lovforslag, som er skrevet både på færøsk og på dansk. Det hedder, at dette sociale mål er et færøsk særmål, og det skal betales udelukkende af færingerne, og der gøres rede for den måde, hvorpå det skal betales. Det er arbejdsløsgivere og arbejdsløstagere, der gennem forskellige afgifter skal betale det, der skal til, og satserne ligger på enkelte punkter højere, på andre lidt lavere end dem, der foreslået i det danske forslag.

Jeg synes, det havde været meget rimeligt, om disse dokumenter var blevet forelagt for den forsamling, der her skal afgøre sagen. Jeg har gennemlæst den højtærede socialministers forelæggelsestale, forslaget og bemærkningerne, og der findes ikke et ord om det. Det rigsdagsmedlem, der ser disse ting, må gå ud fra, at der er fuldkommen enighed fra færøsk side om gennemførelsen af dette forslag, og det synes jeg dog vil være et lidt forkert grundlag at træffe sin afgørelse på. Hvis den højtærede minister havde været ude for det tilfælde at have en sag, der havde været forelagt for Københavns Byråd, og der dør havde været meget delte meninger — ligesom i dette tilfælde i Færøernes lagting —, så føler jeg mig overbevist om, at den højtærede minister ikke ville have forelagt sagen for rigsdagen uden i bemærkningerne at gøre opmærksom på, hvilken stilling der havde været taget andre steder og motiverne derfor.

Ved fremsættelsen af dette lovforslag, der ganske vist ser stort ud og består af mange paragraffer — hvoraf dog de fleste er genoptrykt efter det, der gjaldt i forvejen, så det ny er ikke så særlig meget —, i det færøske lagting af landsstyremedlem J. P. Davidsen skete der det, at det blev henvist til et udvalg, men da udvalget skulle til realitetsbehandlingen, blev det udtalt, at der var ikke noget at gøre ved det, nu havde forslaget fået den form, og så måtte vi tage det i den form, for ellers skulle der nye forhandlinger til. Men med os havde der overhovedet ikke været ført nogen forhandlinger. Der blev sendt en dansk embedsmand til Færøerne i efteråret for at forhandle med det færøske landsstyre efter opfordring af dette. Som formand for folkepartiet på Færøerne, der repræsenterer 8 af tingets 20 medlemmer, fik jeg først en indbydelse til at møde den pågældende mand aftenen før, han skulle rejse fra Færøerne. Det sagde jeg nej tak til.

Vort parti er gået stærkt ind for æn-